

บทที่ 4

lai และ qu ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง

ในบทนี้จะกล่าวถึงความหมาย หน้าที่และการใช้ ของ lai และ qu ที่วางหลังคำกริยาหลักในประโยคโดยทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง ในด้านความหมายของคำ lai และ qu จะกล่าวถึงความหมายที่แสดงถึงทิศทาง การเคลื่อนที่จริงหรือความหมายโดยตรง และความหมายที่ไม่ได้แสดงถึงทิศทาง การเคลื่อนที่จริงหรือความหมายโดยนัย ในด้านการใช้คำ lai และ qu จะกล่าวถึงหน้าที่และการใช้คำทั้งสองโดยยึดตามความหมายและโครงสร้างประโยคเป็นหลัก

4.1 ความหมายคำ lai และ qu ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง

ในที่นี้จะกล่าวถึงความหมายของคำ lai และ qu ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง โดยจำแนกความหมายของคำ lai และ qu ออกเป็น 2 อย่างคือ ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย มีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 ความหมายของคำ lai ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง

4.1.1.1 ความหมายโดยตรง

คำ lai ที่มีความหมายโดยตรงหมายถึงการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทางซึ่งเข้าหาสถานที่ที่ผู้พูดอยู่หรือจุดที่ผู้พูดอ้างถึง(Liú Yuèhuó, 1998 : 51) โดยทั่วไปแล้วประโยคที่ประกอบด้วยคำ lai จะบอกให้ทราบถึงจุดสิ้นสุดของการเคลื่อนที่หรือการกระทำกริยาต่าง ๆ ในขณะทีผู้พูด นั่นคือ ตำแหน่งของผู้พูดหรือจุดที่ผู้พูดอ้างถึงนั่นเอง แต่อย่างไรก็ตามในบางครั้งตำแหน่งของผู้พูดหรือจุดที่ผู้พูดอ้างถึงอาจไม่ได้เป็นจุดสิ้นสุดของการกระทำก็ได้ เนื่องจากการกระทำนั้นยังไม่ได้สิ้นสุดลงคือยังคงดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ ประโยคที่ประกอบด้วยคำ lai นี้จะไม่บอกถึงจุดเริ่มต้นของการกระทำกริยานั้น ๆ นอกจากจะมีบุพบทวลีบอกจุดเริ่มต้นทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายคำกริยาวางหน้าคำกริยา บุพบทวลีในที่นี้คือ 從(cóng จาก)+ คำนามบอกสถานที่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. 你快上來，我在樓上等你。

Nǐ kuài shànglái, wǒ zài lóushang děng nǐ.

เธอรีบขึ้นมา ฉันรอเธออยู่ที่ชั้นบนของอาคาร

2. 她遞來兩份報紙。

Tā dì lai liǎng fèn bàozhǐ.

เขายื่นหนังสือพิมพ์มาสองฉบับ

3. 我從圖書館借了兩本小說來。

Wǒ cóng túshūguǎn jiè le liǎng běn xiǎoshuō lai.

ฉันยืมหนังสือนวนิยายสองเล่มมาจากห้องสมุด

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าคำ lai ในที่นี้จะวางหลังคำกริยาหลักทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง และคำ lai จะออกเสียงเบา ในตัวอย่างที่ 1 คำ lai วางหลังคำกริยาบอกทิศทาง 上 (shàng ขึ้น) บอกทิศทางเคลื่อนที่ของผู้กระทำกริยาคือ 你 (Nǐ เธอ) ว่าจะต้องเคลื่อนที่ในทิศทางเข้าหาผู้พูด จากประโยคเราสามารถทราบได้ว่าผู้พูดอยู่ที่ชั้นบนของอาคารเนื่องจากใช้คำเสริมกริยาบอกทิศทาง lai และในประโยคย่อยด้านหลังบอกว่า “ฉันจะรอเธออยู่ที่ชั้นบนของอาคาร” ในสถานการณ์เช่นนี้ผู้พูดอาจกล่าวกับผู้ฟังทางโทรศัพท์หรือกล่าวกับผู้ฟังโดยตรง แล้วจากนั้นจึงค่อยขึ้นตึกไปก็ได้ ในตัวอย่างที่ 2 她 (Tā เขา) ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เป็นผู้กระทำกริยา 遞 (dì ยื่น) หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมายังทิศทางที่ผู้พูดอยู่ ดังนั้นจึงใช้คำ lai ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง ในตัวอย่างที่ 1 และ 2 ข้างต้นจะเห็นได้ว่าไม่ได้กล่าวถึงจุดเริ่มต้นของการกระทำกริยานั้น ๆ เนื่องจากไม่มีบุพบทวลีที่บอกถึงจุดเริ่มต้นของการกระทำขยายหน้าคำกริยา ตัวอย่างที่ 3 มีคำบุพบท 從 (cóng จาก) ตามด้วยคำนามบอกสถานที่แสดงถึงจุดเริ่มต้นของการกระทำขยาย ทำให้ทราบว่าประธานของประโยค คือ 我 (Wǒ ฉัน) ได้กระทำกริยา 借 (jiè ยืม) หนังสือนวนิยายสองเล่มมาจากห้องสมุด (從圖書館 cóng túshūguǎn)

4.1.1.2 ความหมายโดยนัย

คำ lai ที่มีความหมายโดยนัยนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ความหมายใหญ่ คือ ความหมายบอกผลและความหมายแสดงการคาดคะเนหรือแสดงความคิดเห็นของผู้พูด (Liú Yuèhuá, 1998: 58)

1) ความหมายบอกผล คำ lai ในที่นี้มีเพียงความหมายเดียวคือ บอกถึงสภาพของกริยา 醒(xǐng ตื่น) ว่าได้เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น

1. 等到他一覺醒來，天已經大亮了。

Děngdào tā yījué xǐnglai, tiān yǐjīng dà liàng le.

กว่าเขาจะรู้ตัวตื่นขึ้นมา ฟ้าก็สว่างแล้ว

2. 他常常被驚嚇得從睡夢中醒來。

Tā chángcháng bèi jīngxià de cóng shuìmèngzhōng xǐnglai.

เขามักถูกทำให้ตกใจตื่นขึ้นจากนอนหลับฝันเสมอ

3. 當我醒來，我發現自己已躺在床上。

Dāng wǒ xǐnglai, wǒ fāxiàn zìjǐ yǐ tǎng zài chuáng shàng.

เมื่อฉันตื่นขึ้นมา ฉันก็พบว่าตัวเองได้นอนอยู่บนเตียงแล้ว

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าคำ lai ล้วนวางหลังคำกริยา 醒(xǐng ตื่น) ทั้งสิ้นโดยมีความหมาย แสดงถึงผลของกริยา ในที่นี้ 醒來(xǐnglai) หมายถึง ตื่นขึ้นมา

2) ความหมายที่แสดงถึงการคาดคะเนหรือแสดงความคิดเห็น คำ lai ในที่นี้มีความหมาย เป็นการคาดการณ์ คาดคะเน หรือเป็นการแสดงความคิดเห็นของตัวผู้พูดเอง ตัวอย่างเช่น

1. 看來，他還很年輕。

Kànlai, tā hái hěn niánqīng.

ดูไปแล้ว เขายังหนุ่มมาก

2. 她的話聽來很有道理。

Tā de huà tīnglai hěn yǒu dàoilǐ.

คำพูดเขาฟังไปแล้วคมีเหตุผลมาก

3. 算來時間已經不短了，快有十年了。

Suànlai shíjiān yǐjīng bù duǎn le, kuài yǒu shí nián le.

คิดไปแล้วเป็นเวลาไม่น้อยเลย เกือบสิบปีได้แล้ว

จากตัวอย่างข้างต้นคำ lai วางหลังคำกริยา 看(kàn ดู) 聽(tīng ฟัง) และ 算(suàn คิด) หมายถึง “ดูไปแล้ว” “ฟังไปแล้ว” และ “คิดไปแล้ว” ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดล้วนแสดงให้เห็นถึงการคาดการณ์ คาดคะเนหรือเป็นการแสดงถึงความคิดเห็นของผู้พูดเองที่มีต่อประธานของประโยค หรือหัวข้อหลัก (topic) ที่กล่าวถึงในประโยคนั้น ๆ ตัวอย่างที่ 1 แสดงถึงความคิดเห็นของผู้พูดที่มีต่อ เขา (他 tā) ว่าเขายังดูหนุ่มมาก ตัวอย่างที่ 2 และ 3 ก็เช่นกันล้วนเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือการคาดคะเนของผู้พูดที่มีต่อ “คำพูดของเขา” และ “ระยะเวลา(ที่ผ่านมา)” โดยเห็นว่าคำพูดของเขานั้นคมีเหตุผลมาก และ ระยะเวลาที่ผ่านมานั้นได้เป็นระยะเวลาที่นานพอสมควร ตามลำดับ

4.1.2 ความหมายของคำ qu ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง

4.1.2.1 ความหมายโดยตรง

คำ qu ที่มีความหมายโดยตรง หมายถึง การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทางออกห่างจากสถานที่ที่ผู้พูดอยู่หรือจุดที่ผู้พูดอ้างถึง (ซึ่งจุดที่ผู้พูดอ้างถึงนี้อาจเป็นจุดตำแหน่งที่ผู้กระทำกริยาอยู่ก่อนที่จะกระทำกริยานั้น ๆ) (Liú Yuèhuá, 1998: 67) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. 一群孩子向河邊跑去。

Yī qún háizi xiàng hébiān pǎoqu.

เด็กกลุ่มหนึ่งวิ่งไปทางริมแม่น้ำ

2. 誰把我的筆拿去了?

Shéi bǎ wǒ de bǐ náqu le?

ใครหยิบปากกาของฉันไป

3. 他從我這兒借去了幾本書。

Tā cóng wǒ zhèr jièqùle jǐ běn shū.

เขายืมหนังสือจากที่บ้านฉันไปสองสามเล่ม

จากตัวอย่างที่ 1 จะเห็นได้ว่า 一群孩子(yī qún hái zi เด็กกลุ่มหนึ่ง) เป็นผู้กระทำการวิ่ง 跑(pǎo วิ่ง) ไปในทิศทางออกห่างจากผู้พูด ในที่นี้เราไม่อาจทราบได้ว่าตำแหน่งของผู้พูดอยู่ ณ จุดใด เนื่องจากไม่ได้มีการกล่าวถึงไว้ในประโยค แต่อย่างไรก็ตามเราสามารถทราบได้ว่าประธานของประโยคกระทำการวิ่งในทิศทางออกห่างจากตำแหน่งของผู้พูด เนื่องจากมีคำ qu ความหลังคำกริยาทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง แสดงทิศทางของการวิ่งในทิศทางที่ออกห่างจากตำแหน่งของผู้พูด ในตัวอย่างที่ 2 ก็เช่นกัน เป็นรูปประโยคคำถาม ประธานของประโยคคือ 誰(Shéi ใคร) เป็นผู้กระทำการวิ่ง 拿(ná หยิบ) ปากกา (筆 bǐ) ไปในทิศทางออกห่างจากผู้พูด และในตัวอย่างที่ 3 他(Tā เขา) เป็นผู้กระทำการวิ่ง 借(jiè ยืม) 書(shū หนังสือ) ไปในทิศทางออกห่างจากตำแหน่งของผู้พูด ซึ่งในที่นี้คือ บ้านฉัน เนื่องจากมีคำบุพบทวลีบอกจุดเริ่มต้นของการกระทำคือ 從(cóng จาก) ตามด้วยคำบอกสถานที่ 我這兒(wǒ zhèr บ้านฉัน) ขยายหน้าคำกริยา

4.1.2.2 ความหมายโดยนัย

คำ qu ที่มีความหมายโดยนัยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ความหมาย คือ ความหมายบอกผล และความหมายแสดงการคาดคะเนหรือแสดงความคิดเห็นของผู้พูด (Liú Yuèhuá, 1998: 74 - 76)

1) ความหมายบอกผล ในที่นี้หมายถึง ขจัด หรือทำให้หมดไป ตัวอย่างเช่น

1. 他騙去了您交給她的十塊錢。

Tā piànqùle nín jiāo gěi tā de shí kuài qián.

เขาหลอกเอาเงินสิบเหรียญที่คุณให้เขาไปแล้ว

2. 他的爸爸死去了，媽媽還健在。

Tā de bàba sǐqùle, tā māmā hái jiànzài.

พ่อของเขาได้เสียชีวิตไปแล้ว แต่แม่ของเขาแข็งแรงดี

3. 這個月他已經花去了不少錢。

Zhègè yuè tā yǐjīng huāqùle bù shǎo qián.

เดือนนี้เขาใช้เงินไปจำนวนไม่น้อยแล้ว

จะเห็นได้ว่า qu ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาข้างต้นล้วนแสดงถึงความหมายบอกผล โดย qu ใช้วางหลังคำกริยา 騙(piàn หลอก) 死(sǐ เสียชีวิต) 花(huā ใช้จ่าย) มีความหมายว่า “หลอก (ใช้เงิน)” “เสียชีวิตไป” และ “ใช้ (เงิน)ไป” ตามลำดับ โดยตัวอย่างที่ 1 หมายถึง “เงินของคุณ” ได้ถูกหลอกไปกลายเป็น “ของเขา” แล้ว ในตัวอย่างที่ 2 แสดงถึงสภาพความเป็นจริงในขณะนั้นว่า “พ่อของเขาได้เสียชีวิตไปแล้ว” และตัวอย่างที่ 3 แสดงถึง “เงินที่มีอยู่ของเดือนนี้ได้ถูกใช้ไปเป็นจำนวนไม่น้อย” จะเห็นได้ว่าข้างต้นล้วนแสดงถึงผลของการกระทำทั้งสิ้น สรุปแล้วคำ qu แสดงถึงการสูญเสีย หรือหมดสิ้น

2) ความหมายแสดงถึงการคาดคะเนหรือแสดงความคิดเห็น คำ qu ในความหมายนี้จะแสดงถึงการคาดคะเนหรือคาดการณ์จากภายนอก มักเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้พูดเอง ในความหมายนี้ qu โดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้ขยายคำกริยา 看(kàn ดู มอง) ซึ่งการใช้ในลักษณะนี้ถือเป็นส่วนน้อยเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

1. 他看去還是一個不到二十歲的青年。

Tā kànqu hái shì yī gè bù dào èrshí suì de qīngnián.

ดูไปแล้วเขายังเป็นหนุ่มที่อายุยังไม่ถึงยี่สิบปีคนหนึ่ง

2. 這件衣服看去像一件還沒洗乾淨的。

Zhè jiàn yīfu kànqu xiàng yī jiàn hái méi xǐ gānjìng de.

เสื้อผ้านี้ดูไปแล้วเหมือนกับยังซักไม่สะอาด

จากตัวอย่างที่ 1 และ 2 ข้างต้นคำ qu ล้วนวางหลังคำกริยา 看(kàn ดู มอง) หมายถึง “ดูไปแล้ว” ทั้งสิ้น เป็นการคาดคะเนหรือแสดงความคิดเห็นของผู้พูดเอง

4.2 การใช้คำ lai และ qu ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง

lái และ qù เมื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางแล้ว จะต้องออกเสียงเบา และมี 2 ความหมาย คือ ความหมายบอกทิศทางโดยตรงและความหมายโดยนัย ในที่นี้จะจำแนกหน้าที่และการใช้โดยยึดหลักตามความหมายของคำ lai และ qu ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 การใช้คำ lai ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง

4.2.1.1 คำ lai ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางที่มีความหมายบอกทิศทางโดยตรง สามารถวางหลังคำกริยาต่อไปนี้ (Liú Yuèhuá, 1998: 51 - 57, 64 - 65)

1) คำกริยาที่มีความหมายบอกทิศทาง ได้แก่

上	shàng	ขึ้น ไป	下	xià	ลง
進	jìn	เข้า	出	chū	ออก
回	huí	กลับ	過	guò	ข้าม ผ่าน
起	qǐ	ลุกขึ้น			

คำกริยาบอกทิศทางข้างต้นเหล่านี้มีอัตราการใช้ร่วมกับคำ lai ก่อนข้างสูง (Liú Yuèhuá, 1998: 51) ตัวอย่างเช่น

1. 從裏邊出來一個人。

Cóng lǐbiān chūlai yī gè rén.

มีคนออกมาจากข้างในคนหนึ่ง

2. 他說等一會兒他就回家來。

Tā shuō děng yīhuìr tā jiù huí jiā lai.

เขาบอกว่าอีกสักครู่เขาจะกลับมาที่บ้าน

3. 進來呀，我有話跟你說。

Jinlai ya, wǒ yǒu huà gēn nǐ shuō.

เข้ามาซิ ฉันมีอะไรจะพูดกับเธอ

4. 黎小姐下樓來了。

Lí xiǎojiě xià lóu lai le.

คุณหนูหลีกมาจากชั้นบนแล้ว

ประโยคข้างต้นล้วนเป็นตัวอย่างของ lai ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางที่วางหลังคำกริยาบอกทิศทางทั้งสิ้น จะเห็นได้ว่า lai แสดงทิศทางเคลื่อนที่ของผู้กระทำกริยา คือ 一個人(yī gè rén คนหนึ่งคน) 他(Tā เขา) 你(nǐ เธอ) และ 黎小姐(Lí xiǎojiě คุณหนูหลี) ซึ่งกระทำกริยา 出(chū ออก) 回(huí กลับ) 進(jìn เข้า) และ 下(xià ลง) ตามลำดับ ในทิศทางเข้าหาจุดตำแหน่งของผู้พูดหรือจุดที่ผู้พูดกำหนด เมื่อดูจากความหมายของประโยคแล้ว ในตัวอย่างที่ 1 ผู้พูดจะต้องอยู่ข้างนอก อาจเป็นข้างนอกห้อง ตัวอย่างที่ 2 ผู้พูดจะอยู่ที่บ้าน ตัวอย่างที่ 3 และ 4 ผู้พูดจะอยู่ข้างในห้อง และอยู่ในอาคารชั้นล่าง ตามลำดับ

เมื่อต้องการแสดงถึงการกระทำหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้ว จากการวิจัยพบว่าหน้าคำกริยาอาจมีหน่วยขยายหรือหลังคำกริยาอาจมีส่วนประกอบอื่น ๆ ขยายได้ ตัวอย่างเช่น

1. 他已經回來了。

Tā yǐjīng huílai le.

เขากลับมาแล้ว

2. 他又回來了。

Tā yòu huílai le.

เขากลับมาอีกแล้ว

3. 他剛剛回來。

Tā gānggāng huílai.

เขาเพิ่งกลับมา

4. 他回來過一次。

Tā huílaiguò yī cì.

เขาเคยกลับมาแล้วครั้งหนึ่ง

จะเห็นได้ว่า lai ในที่นี้วางหลังคำกริยาทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง สามารถมีส่วนขยายทั้งหน้าและหลังได้ โดยในตัวอย่างที่ 1 หน้าคำกริยามีคำวิเศษณ์บอกเวลาว่าการกระทำนั้นได้กระทำหรือเกิดขึ้นแล้วในอดีต คือ 已經 (yǐ jīng แล้ว) ในตัวอย่างที่ 2 มีคำวิเศษณ์บอกถึงการกระทำกริยานั้น ๆ ซ้ำคือ 又 (yòu อีก) ในตัวอย่างที่ 3 มีคำวิเศษณ์บอกเวลาว่าเพิ่งเสร็จสิ้นการกระทำนั้นคือ 剛剛 (gānggāng เพิ่งจะ) ขยาย นอกจากนั้นในตัวอย่างที่ 1 และ 2 ยังมีส่วนขยายหลังคำกริยาบอกถึงเหตุการณ์นั้นว่าได้เกิดขึ้นแล้วในอดีต คือ 了 (le แล้ว) มาขยายด้วย ส่วนตัวอย่างที่ 4 มีคำปัจจัย 過 (guò เคย) ขยายหลังคำกริยาและหน่วยเสริมกริยาเพื่อบอกถึงประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นอดีตกาลเช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทั้งหน้าและหลังคำกริยาและคำ lai นั้นสามารถมีส่วนขยายอื่น ๆ เพิ่มเติมได้เพื่อเป็นการเพิ่มรายละเอียดของความหมายที่ต้องการจะสื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้จากการวิจัยผู้วิจัยยังได้พบว่า เมื่อต้องการแสดงถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นก็สามารถมีส่วนขยายทั้งหน้าและหลังคำกริยาได้ ตัวอย่างเช่น

1. 他明天回來。

Tā míngtiān huílai.

เขากลับมาวันพรุ่งนี้

2. 爸爸一會兒就回來了。

Bàba yīhuìr jiù huílai le.

อีกประเดี๋ยวคุณพ่อก็จะกลับมาแล้ว

3. 老師大概十分鐘就進來了。

Lǎoshī dàgài shí fēn zhōng jiù jìnlai le.

อีกประมาณ 10 นาทีคุณครูก็จะเข้ามาแล้ว

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า หน้าและหลังคำกริยาสามารถมีส่วนขยายทั้งสิ้น ตัวอย่างที่ 1 มีคำบอกเวลา 明天 (míngtiān พรุ่งนี้) ขยายหน้าคำกริยาคือ(回來 huílai กลับมา) ตัวอย่างที่ 2 หน้า คำกริยามี 一會兒(yīhuìr อีกประเดี๋ยว) และคำวิเศษณ์ 就(jiù ก็) ขยายบอกถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในเวลาไม่นานหลังจากที่พูด และหลังกริยามี คำลงท้าย'了(le แล้ว) ขยาย ตัวอย่างที่ 3 ก็เช่นกัน หน้าคำกริยา 進來(jìnlai เข้ามา) มีวลีบอกจำนวนเวลา คือ 大概十分鐘(dàgài shí fēn zhōng อีกประมาณ 10 นาที) และคำวิเศษณ์ 就(jiù ก็) และหลังกริยามีคำลงท้าย'了(le แล้ว) ขยาย ทั้ง 3 ประโยคล้วนแสดงถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นทั้งสิ้น

Liú Yuèhuá(1998: 35-36) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ lai ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางเมื่อวางหลังคำกริยาข้างต้นเหล่านี้ว่าในด้าน โครงสร้างประโยคแล้วมีข้อจำกัดในการใช้ค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อแสดงถึงการกระทำที่ยังไม่เกิดขึ้นจะไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ทั้งสิ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. 下來!

Xiàlai!

ลงมา

2. 進來!

Jìnlai!

เข้ามา

3. 你過來一下!

'คำลงท้าย คือ คำที่ลงท้ายวลีหรือประโยคเพื่อเสริมนัยให้แก่วลีหรือประโยคนั้น ๆ คำลงท้ายโดยทั่วไปเป็นการเน้นเจตนาหรือท่าทีของผู้พูดว่าต้องการบอกเล่า ถาม สั่ง ชู ขอร้อง ตักเตือน หรืออ้อนวอน ฯลฯ คำลงท้ายส่วนใหญ่ไม่ค่อยใช้ในภาษาเขียน แต่มักใช้เสมอในภาษาพูด ทำให้คำพูดไม่ห้วนสั้นเกินไป คำลงท้ายในภาษาจีนเป็นคำเสียงเบาทั้งสิ้น ได้แก่'了(le) 嗎(ma) 呢(ne) 啊(a) เป็นต้น (ประพิณ มโนมัยวิบูลย์, 2541 : 233)

Nǐ guòlai yī xià!

เธอมานี่หน่อยซิ

จากตัวอย่างที่ 1 - 3 คำ lai วางหลังคำกริยา 下(xià ลง) 進(jìn เข้า) และ 過(guò ผ่าน) ซึ่งในที่นี้ใช้ร่วมกับคำ lai หมายถึง มานี่) ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง ใช้ในประโยคคำสั่ง ดังนั้นจึงใช้ได้โดยอิสระ สามารถจะไม่ปรากฏประธานได้เนื่องจากประโยคคำสั่งเป็นการสั่งบุรุษที่ 2 หรือผู้ฟังอยู่แล้ว

2) คำกริยาที่มีความหมายแสดงถึงการเคลื่อนไหวหรือเคลื่อนที่ได้ด้วยตัวผู้กระทำกริยาเอง มี 2 กลุ่ม (Liú Yuèhuá, 1998:53) คือ

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ คำกริยาต่อไปนี้

走	zǒu	เดิน	跑	pǎo	วิ่ง
冲	chōng	ปะทะ กระแทก	爬	pá	ปีน
飄	piāo	ปลิว	逃	táo	วิ่งหนี
歸	guī	กลับ	飛	fēi	บิน
馳	chí	(ม้า)ห้อยเหยียด (รถ)วิ่งฉิว	追	zhuī	ไล่ตาม
闖	chuǎng	พุ่งถลัน ชนอย่างแรง	跟	gēn	ตาม

คำกริยาประเภทนี้ เมื่อใช้ร่วมกับคำ lai จะสามารถตามด้วยกรรมที่เป็นผู้กระทำได้ ตัวอย่างเช่น

1. 飄來一片白雲。

Piāolai yī piàn bái yún

มีเมฆก้อนหนึ่งลอยมา

2. 爬來一條毛毛蟲。

Páilai yī tiáo máomaochóng.

มีตัวแ้วหนึ่งตัวปีนขึ้นมา

3. 飛來一隻鳥。

Fēilai yī zhī niǎo.

มีนกหนึ่งตัวบินมา

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าคำ lai วางหลังคำกริยา 飄 (piāo ปลิว) 爬 (pá ปีน) และ 飛 (fēi บิน) ตามลำดับ โดยมีกรรมของประโยคคือ 白雲 (bái yún เมฆขาว) 毛毛蟲 (máomao chóng ตัวแก้ว) และ 鳥 (niǎo นก) เป็นผู้กระทำกริยาในทิศทางหันเข้าหาผู้พูดทั้งสิ้น

นอกจากนี้คำกริยาในกลุ่มที่ 1 นี้จะปรากฏเพียง คำกริยา + lai ไม่ได้ ต้องปรากฏร่วมกับหน่วย คำหรือวลีให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ (Liú Yuèhuá, 1998:53) ตัวอย่างเช่น

1. *飛來。 Fēilai. บินมา

2. *走來。 Zǒulai. เดินมา

3. *起來²。 Qǐlai. ขึ้นมา4. 他是走來的。

Tā shì zǒulai de.

เขาเดินมานะ5. 他們倆是跑來的。

Tāmen liǎ shì pǎolai de.

พวกเขาสองคนวิ่งมา6. 我朝窗戶那裏看，一些雨點正向玻璃窗飄來，無力地貼在玻璃上面。

Wǒ cháo chuānghu nàli kàn, yīxiē yǔdiǎn zhèng xiàng bōli chuāng piāolai, wúli de tiē zài bōli shàngmiàn.

²คำว่า 起來 (qǐlai) นี้สามารถใช้พูดได้เมื่อต้องการสั่งให้ลุกขึ้น

ฉันมองไปทางหน้าต่างนั้นเห็นเม็ดฝนเหล่านั้นกำลังพัดมาทางหน้าต่างกระจกและติด
เกาะอยู่บนกระจกอย่างไรเร็วแรง

ตัวอย่างที่ 1-3 ข้างต้นล้วนเป็นประโยคที่ผิด เนื่องจากคำ lai นั้นจะวางหลังคำกริยาเพียงอย่าง
เดียวโดยไม่มีส่วนประกอบอื่นขยาย ตัวอย่างที่ 4 และ 5 คำ lai วางหลังคำกริยา 走(zǒu เดิน) และ 跑
(pǎo วิ่ง) ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางซึ่งอยู่ในโครงสร้าง 是.....的 แสดงถึงรูปแบบ
ของการกระทำกริยานั้น ๆ ว่า หมายถึง “เดินมา” และ “วิ่งมา” ตามลำดับ และตัวอย่างที่ 6 คำ lai วาง
หลังคำกริยา 飄(piāo ปลิว) โดยมีส่วนประกอบในประโยคอื่น ๆ ขยาย ไม่ได้ปรากฏตามลำพังกับคำ
กริยา และมีประธานของประโยคคือ 一些雨點(yīxiē yǔdiǎn เม็ดฝนเหล่านั้น) เป็นตัวกระทำ
กริยาในทิศทางเข้าหาผู้พูด

คำกริยาข้างต้นเมื่อมีคำ lai วางข้างหลังทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง และหน้าคำ
กริยามีบุพบทวลีขยายแล้ว คำบุพบทที่นิยมใช้มักได้แก่ 朝(cháo หันไปทาง) 向(xiàng หันเข้าหา)
往(wǎng ไปยัง)(從 cóng จาก) เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

1. 從南邊走來一個小伙子。

Cóng nánbiān zǒulai yī gè xiǎohuǒzi.

มีชายหนุ่มคนหนึ่งเดินมาจากทางใต้

2. 馬向山下跑來。

Mǎ xiàng shān xià pǎolai.

ม้าวิ่งมาทางเชิงเขา

3. 他們往這邊逃來。

Tāmen wǎng zhèbiān táolai.

พวกเขาวิ่งหนีมาทางนี้

จากตัวอย่างข้างต้น หน้าคำกริยาล้วนมีบุพบทวลีขยายเพื่อเป็นการเสริมรายละเอียดของใจความ
ประโยคและทำให้การแสดงทิศทางของผู้กระทำในการกระทำกริยานั้น ๆ ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงใช้คำ

กริยาบอกทิศทาง lai ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง ประโยคที่ประกอบด้วยกริยา และคำเสริมกริยาบอกทิศทาง lai นี้ไม่จำเป็นจะต้องมีบุพบทลีขยทุกครั้ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ปริบท หรือ ความหมายที่ต้องการแสดงหรือต้องการสื่อสารในประโยค เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ คำกริยาต่อไปนี้

趕	gǎn	ไล่	奔	bēn	วิ่งอย่างรวดเร็ว
撲	pū	พุ่ง กระโจนเข้าใส่	湊	còu	รวบรวม
襲	xí	โจมตี โจม	擁	yōng	โอบอุ้ม โอบล้อม
湧	yǒng	ทะลักออก หลังพรั่งพรู	摸	mō	เดินค้นหาทาง กลางความมืด

คำกริยาในกลุ่มที่ 2 นี้จะต่างจากคำกริยาในกลุ่มที่ 1 คือ ไม่สามารถตามด้วยกรรมที่เป็นผู้กระทำได้ (Liú Yuèhuá, 1998:53) ตัวอย่างเช่น

1. * 撲來一陣雨。

Pūlai yī zhèn yǔ.

2. * 趕來一幫孩子。

Gǎnlai yī bāng háizi.

อย่างไรก็ตามคำกริยาในกลุ่มนี้เหมือนกับคำกริยาในกลุ่มแรกคือ เมื่อใช้ร่วมกับคำ lai แล้วจะไม่ใช้เป็นประโยคตามลำพังโดยไม่มีส่วนขยายหรือส่วนประกอบของประโยคอื่น ๆ นั่นคือต้องปรากฏร่วมกับหน่วยคำอื่น เช่น มีบุพบทลีขยหน้าคำกริยาหรือปรากฏในประโยคที่สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น

1. 這些就像一陣狂暴的雪風，迎著我們的面撲來。

Zhèxiē jiù xiàng yī zhèn kuángbào de xuěfēng, yíngzhe wǒmen de miàn pūlai.

สิ่งเหล่านี้ก็เหมือนพายุหิมะที่บ้าคลั่ง ที่พัดเข้ามาปะทะหน้าพวกเราอย่างแรง

2. 他從後面趕來了。

Tā cóng hòumiàn gǎnlai le.

เขาวิ่งไล่มาจากข้างหลัง

3. 大家剛給你湊來二百塊錢。

Dàjiā gāng gěi nǐ còulai èrbǎi kuài qián.

ทุกคนเพิ่งรวบรวมเงินมาให้เธอได้สองร้อยเหรียญ

4. 往前邊湊來一伙人。

Wǎng qiánbiān còulai yī huǒ rén.

ไปด้านหน้ารวบรวมคนมาได้กลุ่มหนึ่ง

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ประโยคที่ประกอบด้วยคำกริยาและคำเสริมกริยาบอกทิศทาง lai เหล่านี้จะไม่ตามด้วยกรรมที่เป็นผู้กระทำ และจะไม่ใช้คำกริยาตามด้วย lai เพียงอย่างเดียว จะต้องมีส่วนขยายอื่นประกอบด้วย ตัวอย่างที่ 1 ประธานของประโยคคือ 雪風 (xuěfēng ลมพายุหิมะ) ซึ่งกระทำกริยา 撲 (pū กระโจนเข้าไป) ในทิศทางเข้าหาผู้พูด และมีวลีที่ประกอบด้วยคำกริยาและกรรม คือ 迎著我們的面 (yíngzhe wǒmen de miàn ปะทะหน้าพวกเรา) ขยายหน้าคำกริยาเพื่อเพิ่มรายละเอียดของเนื้อความให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตัวอย่างที่ 2 มีบุพบทวลีคือ 從後面 (cóng hòumiàn จากด้านหลัง) ขยายหน้าคำกริยา 趕 (gǎn วิ่งไล่) แสดงให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นของการกระทำกริยานั้น ๆ ในทิศทางเข้าหาผู้พูด ตัวอย่างที่ 3 大家 (Dàjiā ทุกคน) เป็นผู้กระทำกริยา คือ 湊 (còu รวบรวม) กรรมของประโยคคือ 二百塊錢 (èrbǎi kuài qián เงินสองร้อยเหรียญ) และตัวอย่างที่ 4 เป็นประโยคคำสั่ง ดังนั้นจึงไม่กล่าวถึงผู้กระทำกริยาเนื่องจากละไว้ในฐานที่เข้าใจ กล่าวคือ ผู้ฟัง นั่นเอง เป็นผู้กระทำกริยา 湊 (còu รวบรวม) กรรมของกริยานี้คือ 一伙人 (yī huǒ rén คนกลุ่มหนึ่ง)

3) คำกริยาที่มีความหมายแสดงการเคลื่อนไหวหรือเคลื่อนที่ และยังสามารถทำให้ คน สัตว์ และสิ่งของเปลี่ยนตำแหน่งได้ (Liú Yuèhuá, 1998:54) คำกริยาเหล่านี้ได้แก่

端	duān	ประคอง ยก	擡	tái	ชูขึ้น ยกขึ้น
送	sòng	ส่ง	取	qǔ	ได้รับ หยิบ

拉	lā	ดึง	牽	qiān	จูง
抱	bào	โอบอุ้ม	採	cǎi	เก็บ
摘	zhāi	เด็ด	遞	dì	ส่งต่อ ขึ้น
裝	zhuāng	บรรจุ ใส่	拿	ná	หยิบ
帶	dài	นำพา	寄	jì	ส่ง
發	fā	ส่ง มอบ	交	jiāo	ส่ง มอบ
打	dǎ	โทรศัพท์	刮	guā	พัด
抓	zhuā	จับ	提	tí	หิ้ว ถือ
拎	līn	หิ้ว ยกขึ้น	搬	bān	ย้าย
扛	káng	แบก หาม	挑	tiāo	หาม(ด้วยไม้คาน)
運	yùn	ขนย้าย โยกย้าย ขนส่ง			

ตัวอย่างเช่น

1. 晚飯的號聲把出營的兵丁呼回，有幾個扛著槍的牽來幾匹駱駝。

Wǎnfàn de hàoshēng bǎ chūyíng de bīngdīng hūhuí, yǒu jǐ gè kángzhe qiāng de qiānlai jǐ pǐ luòtuo.

เสียงแตรอาหารค่ำเรียกพลทหารที่ประจำการอยู่กับเรามีทหารสองสามคนแบกปืน และจูงอุฐมาสองสามตัว

2. 他交來兩本雜誌。

Tā jiāolai liǎng běn zázhì.

เขาส่งนิตยสารมาสองเล่ม

3. 這是老人的肉，就是帶你來的老人。

Zhè shì lǎorén de ròu, jiùshì dài nǐ lai de lǎo rén.

นี่คือเนื้อหนังของคนชรา ก็คือคนชราที่พาเธอมานั่นเอง

4. 送這封信來的人，告訴我他已經沒有了。

Sòng zhè fēng xìn lai de rén, gàosù wǒ tā yìjīng méi yǒu le.

คนที่ส่งจดหมายฉบับนี้มา บอกฉันว่าเขาเสียชีวิตแล้ว

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าคำ lai ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางนี้จะวางหลังคำกริยาหลักของประโยคโดยสามารถวางได้ 2 ตำแหน่งเมื่อกริยานั้นเป็นกริยาที่ต้องการกรรม คืออยู่ติดหลังคำกริยาโดยไม่มีส่วนประกอบอื่นแทรก และกรรมของกริยาจะวางหลังคำ lai ดังในตัวอย่างที่ 1 และ 2 คือตำแหน่งคำ lai จะอยู่หลังคำกริยา 牽(qiān จูง)และ 交(jiāo ส่ง) โดยกรรมของประโยคคือ 幾匹駱駝(jǐ pǐ luòtuó อูฐสองสามตัว) และ 兩本雜誌(liǎng běn zázhì นิตยสารสองเล่ม) จะอยู่ติดหลังคำ lai อีกตำแหน่งหนึ่งคือ lai จะวางหลังกรรมซึ่งอยู่หลังคำกริยา ดังในตัวอย่างที่ 3 และ 4 ซึ่งจะเห็นได้ว่า lai วางหลัง 你(nǐ เธอ) และ 信(xìn จดหมาย)ซึ่งเป็นกรรมของกริยาหลักตามลำดับ

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าคำกริยาในกลุ่มนี้ล้วนเป็นคำกริยาที่ต้องการกรรมทั้งสิ้น แต่ในบางครั้งเมื่อปรากฏในประโยคคำสั่งอาจไม่ต้องมีกรรมตามหลังก็ได้ ตัวอย่างเช่น

1. 端來!

Duānlai!

ยกมา

2. 拿來!

Náilai!

หยิบ (ถือ) มา

3. 快點送來!

Kuài diǎn sònglai!

รีบส่งมาหน่อย

ทั้งนี้สิ่งที่เป็นการกรรมของกริยาที่กล่าวถึงนั้นต้องเป็นสิ่งที่ทั้งผู้พูดและผู้ฟังต่างเข้าใจตรงกันแล้ว ว่าเป็นสิ่งใด นั่นคือต้องมีการกล่าวถึงสิ่งนั้น ๆ มาก่อน

4) คำกริยาที่มีความหมายแสดงถึงการเปลี่ยนแปลง สัมพันธ์ หรือการครอบครอง (Liú Yuèhuá, 1998:65) ได้แก่

買	mǎi	ซื้อ	購	gòu	ซื้อ
要	yào	ต้องการ	租	zū	เช่า
借	jiè	ยืม	僱	gù	ว่าจ้าง
搞	gǎo	ทำ ปฏิบัติการ	弄	nòng	ทำ จัดการ
學	xué	เรียน	偷	tōu	ขโมย
騙	piàn	หลอก			

ตัวอย่างเช่น

1. 我問她父親把新皮鞋買來沒有，卻惹起了她流眼淚。

Wǒ wèn tā fùqīn bǎ xīn píxié mǎilai méi yǒu, què rěqǐle tā liú yǎnlèi.

ฉันถามเขาว่าพ่อซื้อรองเท้าหนังคู่ใหม่มาให้หรือยัง แต่กลับทำให้เขาน้ำตาไหล

2. 即使馬上再弄來一輛，焉知不再遇上那樣的事呢？

Jíshǐ mǎshang zài nònglai yī liàng, yān zhī bù zài yùshang nà yàng de shì ne?

ถึงแม้จะจัดหามาให้ใหม่ทันทีอีกหนึ่งคัน แต่ใครจะรู้ว่าจะไม่พบเหตุการณ์เช่นนั้นอีก

3. 她從發電廠借來兩台機器。

Tā cóng fādiànchǎng jièlai liǎng tái jīqì.

เขายืมเครื่องจักรสองเครื่องมาจากโรงงานไฟฟ้า

4. 僱來一條船。

Gùlai yī tiáo chuán.

ว่าจ้างเรือมาหนึ่งลำ

ในตัวอย่างข้างต้นคำ lai ล้วนวางหลังกริยาที่มีความหมายแสดงถึงการเปลี่ยนสังกัด ความสัมพันธ์หรือการครอบครองทั้งสิ้น ในที่นี้คือ 買 (mǎi ซื้อ) 弄 (nòng ทำ จัดการ) 借 (jiè ยืม) และ 催 (guī ว่าจ้าง) ตามลำดับ ตัวอย่างที่ 1 แสดงถึงกรรมของประโยค คือ รองเท้าใหม่ 新皮鞋 (xīn píxié) เปลี่ยนการครอบครองจากผู้ขายมายังผู้ซื้อ ตัวอย่างที่ 2 แสดงถึงกรรมของกริยาในที่นี้คือรถ 車 (chē) ซึ่งละไว้แต่ทราบได้จากคำบอกจำนวนคือ 一輛 (yī liàng หนึ่งคัน) ได้เปลี่ยนการครอบครองจากสถานที่อื่นมายังสถานที่ที่ผู้พูดอยู่ในขณะนั้น ตัวอย่างที่ 3 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงสังกัดและการครอบครองเครื่องจักรจากโรงงานไฟฟ้ามายังสถานที่ที่ผู้พูดหรือผู้กระทำอยู่ในขณะนั้นเช่นกัน ตัวอย่างที่ 4 แสดงถึงการเปลี่ยนการครอบครองชั่วคราวจากผู้ให้จ้างเรือมายังผู้ว่าจ้าง

4.2.1.2 คำ lai ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางที่มีความหมายโดยนัย

1) เมื่อมีความหมายบอกผลสามารถวางหลังคำกริยา 醒 (xǐng ตื่น) ได้เพียงคำเดียวเท่านั้น (Liú Yuèhuá, 1998:58) ตัวอย่างเช่น

1. 他終於醒來了。

Tā zhōngyú xǐnglái le.

ในที่สุดเขาก็ตื่นขึ้นมาแล้ว

2. 當我醒來，他已坐在我旁邊了。

Dāng wǒ xǐnglái, tā yǐ zuò zài wǒ pángbiān le.

เมื่อฉันตื่นขึ้นมา เขาก็นั่งอยู่ข้าง ๆ ฉันแล้ว

3. 她媽媽醒來後，就一直忙著做家務。

Tā māmā xǐnglái hòu, jiù yīzhí mángzhe zuò jiāwù.

หลังจากที่แม่ของเธอตื่นขึ้นมา ก็ยุ่งกับการทำงานบ้านตลอด

จะเห็นได้ว่าคำ lai ในที่นี้ใช้ตามหลังคำกริยา 醒 (xǐng ตื่น) เท่านั้น แสดงถึงผลของกริยา ตื่น ว่าได้เกิดขึ้น คือ หมายถึง ตื่นขึ้นมา นั่นเอง

2) คำ lai เมื่อมีความหมายแสดงถึงการคาดคะเน หรือแสดงความคิดเห็นของผู้พูดจะวาง
หลังคำกริยาเพียงไม่กี่คำ (Liú Yuèhuá, 1998:60, Lǚ Shūxiāng, 1999:346) ซึ่งได้แก่

看	kàn	ดู	มอง	聽	tīng	ฟัง
想	xiǎng	คิด	และ	說	shuō	พูด

ตัวอย่างเช่น

1. 說來似乎容易，做到就很不簡單了。

Shuōlai sìhū róngyì, zuòdào jiù hěn bù jiǎndān le.

พูดไปแล้วดูเหมือนง่าย แต่เมื่อทำเข้าจริงนั้นไม่ง่ายเลย

2. 看來今天要下雨。

Kànlai jīntiān yào xià yǔ.

ดูไปแล้ววันนี้ฝนทำท่าจะตก

3. 想來這次考試是很不容易的。

Xiǎnglai zhè cì kǎoshì shì hěn bù róngyì de.

คิดไปแล้วการสอบครั้งนี้ไม่ได้ง่ายเลย

4. 現在想來，這並不是她的錯。

Xiànzài xiǎnglai, zhè bìng bù shì tā de cuò.

ตอนนี้คิด ๆ ไปแล้ว เรื่องนี้กลับไม่ใช่ความผิดของเขา

5. 他的話聽來很有意思的。

Tā de huà tīnglai hěn yǒu yìsi de.

คำพูดของเขา ฟังดูแล้วน่าสนใจมากเลยทีเดียว

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า lai วางหลังคำกริยา 說 (shuō พูด) 看 (kàn ดู มอง) 想 (xiǎng คิด) และ 聽 (tīng ฟัง) ตามลำดับ ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางที่มีความหมายเป็นการคาดคะเนหรือแสดงความคิดเห็นของผู้พูดเอง อาจกล่าวได้ว่าวลี 說來 (shuōlai พูดไปแล้ว) 看來 (kànlai ดูไปแล้ว) 想來 (xiǎnglai คิดไปแล้ว) และ 聽來 (tīnglai ฟังดูแล้ว) นี้ต่างทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมแทรก 插入語 (chārùyǔ) ใช้เสริมเข้าไปในประโยคเพื่อเป็นการเน้นและเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้พูดว่ามีความเห็นหรือความรู้สึกในสิ่งที่กำลังจะพูดอย่างไร เนื่องจากในประโยคต่างก็มีคำนามหรือนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคและมีใจความสมบูรณ์ในตัวเองอยู่แล้ว (เว้นแต่จะมีการละคำนามที่เป็นประธานซึ่งเคยกล่าวถึงมาก่อน หรือทั้งผู้พูดและผู้ฟังต่างรู้และเข้าใจตรงกันว่าเป็นใครหรือสิ่งใด) ถึงแม้จะตัดวลีที่เป็นหน่วยเสริมแทรกออกไปแล้ว ใจความหลักของประโยคก็ไม่เปลี่ยนแปลง

4.2.2 การใช้คำ qu ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง

4.2.2.1 คำ qu ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางที่มีความหมายบอกทิศทางโดยตรง สามารถวางหลังคำกริยาต่อไปนี้ (Liú Yuèhuá, 1998: 67 – 73, 79 – 80)

1) คำกริยาบอกทิศทาง ได้แก่

上	shàng	ขึ้น	下	xià	ลง
進	jìn	เข้า	出	chū	ออก
回	huí	กลับ	過	guò	ข้าม ผ่าน

คำกริยาบอกทิศทางเหล่านี้(ยกเว้นคำ 起 (qǐ ลุกขึ้น)³ คำเดียว) มีอัตราการใช้ร่วมกับคำ qu ก่อนข้างสูงมากเช่นเดียวกับคำ lai (Liú Yuèhuá, 1998: 67) ตัวอย่างเช่น

1. 一陣煙霧過去了。

Yī zhèn yānwù guòqu le.

หมอกควันกลุ่มหนึ่งได้ผ่านไปแล้ว

2. 我再等一天，明天下午就要回去了。

³ในภาษาจีนกลางโดยทั่วไปแล้วคำกริยา 起 qǐ (ลุกขึ้น) จะไม่ปรากฏร่วมกับคำ qu

Wǒ zài dēng yī tiān, míngtiān xiàwǔ jiù yào huíqu le.

ฉันรออีกหนึ่งวัน พรุ่งนี้บ่ายก็จะกลับไปแล้ว

3. 太陽下去了，漸漸覺得世上有些古怪。

Tàiyang xiàqu le, jiànjiàn juéde shìshang yǒu xiē gǔguài.

พระอาทิตย์ตกแล้ว ค่อย ๆ รู้สึกว่าโลกนี้มีอะไรบางอย่างแปลก ๆ

4. 這幾日裏，進城去的只有一個假外國人。

Zhè jǐ rì lǐ, jìn chéng qu de zhǐ yǒu yī gè jiǎ wàiguórén.

ในเวลาสองสามวันมานี้ คนที่เข้าไปในเมืองก็มีเพียงคนต่างชาติปลอมคนเดียวเท่านั้น

5. 我每次回家去，看見他，他總要對我說許多感激的話。

Wǒ měi cì huí jiā qu, kànjiàn tā, tā zǒng yào duì wǒ shuō xǔ duō gǎnjī de huà.

ทุกครั้งที่ฉันกลับบ้านไป เมื่อพบกับเขา เขามักพูดกับฉันด้วยถ้อยคำที่ซาบซึ้งใจมากมาย

6. 你自己要小心，你不要多出去。

Nǐ zìjǐ yào xiǎoxīn, nǐ bù yào duō chūqu.

เธอเองต้องระวัง อย่าออกไป (ข้างนอก) มากนัก

7. 他還在下面陪著它，直到夜深才上樓去。

Tā hái zài xiàmiàn péizhe tā, zhídào yèshēn cái shàng lóu qu.

เขายังคงอยู่ข้างล่างคอยเป็นเพื่อนมัน จนกระทั่งดึกดื่นจึงขึ้นไปข้างบน (ตึก)

ประโยคตัวอย่างข้างต้นล้วนประกอบด้วยคำกริยาและคำเสริมกริยาบอกทิศทาง qu โดยที่คำกริยาเหล่านี้ล้วนเป็นคำกริยาบอกทิศทางทั้งสิ้น ดังนั้นเมื่อมีคำ qu ขยายจึงสามารถแสดงถึงความหมายบอกทิศทางได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จากตัวอย่างในการวิจัยพบว่า คำ qu เมื่อตามหลังคำกริยาบอกทิศทางข้างต้นเหล่านี้จะมีการใช้เหมือนกับคำ lai ที่ตามหลังคำกริยาเหล่านี้เช่นกัน คือมีข้อจำกัดในการใช้ค่อนข้างน้อย สามารถมีส่วนขยายทั้งหน้าและหลังกริยาได้ ไม่ว่าจะเป็นประโยคที่แสดงถึงอดีต อนาคต หรือประโยคคำสั่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. 美好的時光過去了。

Měihǎo de shíguāng guòqu le.

วันเวลาที่ดีงามได้ผ่านไปแล้ว

2. 他已經上去了。

Tā yǐjīng shàngqu le.

เขาขึ้น (ตึก) ไปแล้ว

3. 他剛剛出去。

Tā gānggāng chūqu.

เขาเพิ่งจะออกไป

4. 他明天要回去了。

Tā míngtiān yào huíqu le.

เขาจะกลับไปวันพรุ่งนี้แล้ว

5. 他一會兒就要回去了。

Tā yīhuìr jiù yào huíqu le.

อีกประเดี๋ยวเขาก็จะกลับไปแล้ว

6. 出去!

Chūqu!

ออกไป

7. 下去!

Xiàqu!

ลงไป

8. 他進去得快，出來得也快。

Tā jìnqu de kuài, chūlai de yě kuài.

เขาเข้าไปเร็ว ออกมาก็เร็วเช่นกัน

จากประโยคข้างต้นจะเห็นว่าในตัวอย่างที่ 1 มีคำลงท้าย 了(le แล้ว) ขยาย ตัวอย่างที่ 2 นอกจากหลังกริยาจะมีคำลงท้าย 了(le แล้ว) ขยายแล้ว หน้ากริยาก็มีคำวิเศษณ์ 已經(yǐ jīng แล้ว) ขยาย ตัวอย่างที่ 3 มีคำวิเศษณ์บอกเวลาว่าเพิ่งเสร็จสิ้นการกระทำนั้น คือ 剛剛(gānggāng เพิ่งจะ) ขยาย ทั้ง 3 ประโยคล้วนแสดงถึงเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้ว ตัวอย่างที่ 4 และ 5 แสดงถึงอนาคตกาล โดยตัวอย่างที่ 4 หน้าคำกริยามีคำบอกเวลา 明天(míngtiān พรุ่งนี้) และ 要(yào จะ) หลังกริยาก็มีคำลงท้าย 了(le แล้ว) ขยาย ตัวอย่างที่ 5 นอกจากหลังกริยาจะมีคำ 了(le แล้ว) แล้ว หน้าคำกริยาก็มีคำบอกเวลาและคำวิเศษณ์ขยายอีกด้วย นั่นคือ 一會兒(yīhuìr อีก ประเดี๋ยว) 就要(jiùyào ก็จะ) ประโยคที่ 6 และ 7 เป็นประโยคคำสั่ง สามารถใช้ได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องมีประธานของประโยคได้ เนื่องจากการสั่งบุรุษที่ 2 หรือผู้ฟังอยู่แล้ว และในตัวอย่างที่ 8 หลังคำกริยาจะมีหน่วยเสริมกริยาขยายบอกระดับ นั่นคือบอกถึงการกระทำกริยานั้นว่าเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ในที่นี้คือ 得快(de kuài) ซึ่งขยายอยู่ข้างหลัง

2) คำกริยาที่แสดงว่าร่างกายหรือวัตถุเคลื่อนที่ได้ด้วยตัวเอง มีทั้งหมด 3 กลุ่ม (Liú Yuè huá, 1998:69) ได้แก่

กลุ่มที่ 1 คือ คำกริยาส่วนใหญ่ที่แสดงถึงร่างกายและวัตถุว่าเคลื่อนที่ด้วยตัวเอง ได้แก่

走	zǒu	เดิน	跑	pǎo	วิ่ง
飄	piāo	ปลิว	游	yóu	ว่ายน้ำ
流	liú	ไหล	爬	pá	ปีน
滾	gǔn	กลิ้ง	退	tùi	ถอย
縮	suō	หดตัว รัดตัว	飛	fēi	บิน
馳	chí	ห้อเหยียด	冲	chōng	ปะทะ กระแทก
攀	pān	ปีนป่าย ขึ้น	涌	yǒng	ทะลักออก หั่งฟรั่งพรุ

คำกริยาเหล่านี้เมื่อใช้ร่วมกับคำ qu แล้วอาจมีบุพบททิศทาง (xiàng หันเข้าหา) 朝 (cháo หันไปทาง) 往 (wǎng ไปยัง) เป็นต้น ตามด้วยคำนามบอกสถานที่ขยายหน้าคำกริยาได้ ตัวอย่างเช่น

1. 我不再看見冷靜的街道了，我也不去管我正朝什麼方向走去。

Wǒ bù zài kànjiàn lěngjìng de jiēdào le, wǒ yě bù qù guǎn wǒ zhèng cháo shénme fāngxiàng zǒuqu.

ฉันจะไม่เห็นถนนที่เงียบสงัดเช่นนั้นอีกแล้ว ฉันไม่สนใจด้วยว่าฉันกำลังเดินไปในทิศทางไหน

2. 笑聲在空中飛，向遠方飛去。

Xiào shēng zài kōng zhōng fēi, xiàng yuǎnfāng fēiqu.

เสียงหัวเราะดังไปในอากาศ และดังไปไกล

3. 挨了打的狗朝門外跑去。

Āile dǎ de gǒu cháo ménwài pǎoqu.

สุนัขที่ถูกตีวิ่งไปทางข้างนอกประตู

4. 那個球，我看著它慢慢從河邊滾去。

Nàge qiú, wǒ kànzhe tā mànman cóng hébiān gǔnqu.

บอลลูกนั้น ฉันเห็นมันค่อย ๆ กลิ้งไป จากริมแม่น้ำอย่างช้า ๆ

5. 我連忙向電影院奔去。

Wǒ liánmáng xiàng diànyǐngyuàn bēnqu.

ฉันวิ่งไปยังโรงภาพยนตร์อย่างเร่งรีบ

จากตัวอย่างที่ให้มาเหล่านี้ หน้ากริยาล้วนมีบุพบททิศทางทั้งสิ้น ในที่นี้ได้แก่ 朝什麼方向 (cháo shénme fāngxiàng หันไปยังทิศทางไหน) 向遠方(xiàng yuǎnfāng ไปยังแดนไกล) 朝門外(cháo ménwài หันไปทางนอกประตู) 從河邊(cóng hébiān จากริมแม่น้ำ) และ 向電影院(xiàng diànyǐngyuàn ไปทางโรงภาพยนตร์) ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 คือ คำกริยาประเภท 趕 (gǎn ไล่) และ 跟 (gēn ตาม) เมื่อคำ qu ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง หน้าคำกริยาอาจมีส่วนขยายได้ ตัวอย่างเช่น

1. 昨天我去看電影，他也跟去了。

Zuótiān wǒ qù kàn diànyǐng, tā yě gēnqu le.

เมื่อวานฉันไปดูภาพยนตร์ เขาก็ตามไปด้วย

2. 你別跟去了!

Nǐ bié gēnqu le!

เธอไม่ต้องตามไปแล้ว

3. 他從後面趕去了。

Tā cóng hòumiàn gǎnqu le.

เขาไล่กวาดจากด้านหลังไปแล้ว

4. 這事緊急，我得馬上趕去。

Zhè shì jǐnjí, wǒ dèi mǎshang gǎnqu.

เรื่องนี้ด่วนมาก ฉันต้องรีบไปทำทันที

จะเห็นได้ว่าตัวคางที่ 1 มีคำวิเศษณ์ 也 (yě ก็) ขยายหน้าคำกริยา แสดงว่าการกระทำกริยานั้น ๆ ซ้ำกับกริยาในประโยคหน้า ตัวอย่างที่ 2 มีคำวิเศษณ์ 快 (kuài เร่ง รีบ) ขยาย และตัวอย่างที่ 3 มีบุพบทติดตามด้วยคำนามบอกสถานที่ขยายหน้าคำกริยา คือ 從後面 (cóng hòumiàn จากด้านหลัง) และตัวอย่างที่ 4 มีคำวิเศษณ์คือ 馬上 (mǎshang รีบ ทันที) ขยายเช่นกัน

กลุ่มที่ 3 คือ คำกริยาที่มีความหมายแสดงถึงการเคลื่อนที่ออกห่างหรือแยกออก ได้แก่ 離 (lí จากกัน แยกกัน) 逝 (shì (เวลา) ผ่านไป ถึงแก่กรรม) 散 (sàn แยกย้ายกันไป กระจาย) มักมีหน่วยขยายกริยาขยายด้านหน้า ตัวอย่างเช่น

1. 人們向四周散去。

Rénmen xiàng sìzhōu sàiqu.

ผู้คนต่างแยกย้ายกันไปทั่วทุกสารทิศ

2. 這一切都早已從我心中逝去了

Zhè yīqiè dōu zǎo yǐ cóng wǒ xīnzhōng shìqu le.

สิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดนี้ได้หายไปจากใจฉันนานแล้ว

3. 呆了好久，他才離去，仿佛什麼事也沒發生，依舊分發報紙。

Dāile hǎo jiǔ, tā cái líqu, fǎngfó shénme shì yě méi fāshēng, yījiù fēnfā bàozhǐ.

รออยู่ตั้งนาน เขาจึงจากไป เหมือนกับไม่มีเรื่องอะไรเกิดขึ้น ยังคงแจกหนังสือพิมพ์อยู่เหมือนเดิม

4. 到了掌燈以後，客人陸續地散去。

Dàole zhǎng dēng yǐhòu, kèrén lùxù de sàngu.

หลังจากมาถึงที่โคมไฟแล้ว แขกต่างก็ทยอยกันแยกย้ายกลับไป

อย่างไรก็ตาม เมื่อ qu ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง อยู่หลังคำกริยาในกลุ่มที่ 3 นี้ ส่วนใหญ่มักเป็นภาษาเขียนที่ใช้ในผลงานทางวรรณกรรม หรือที่ใช้ในการพรรณนาเหตุการณ์ต่าง ๆ

3) คำกริยาบอกการเคลื่อนไหวที่สามารถทำให้วัตถุเปลี่ยนตำแหน่งได้ (Liú Yuèhuá, 1998 :70- 71) ได้แก่

送	sòng	ส่ง	端	duān	ประคอง ยก
擡	tái	ชูขึ้น ยกขึ้น	取	qǔ	ได้รับ หยิบ
拿	ná	หยิบ	拉	lā	ดึง
寄	jì	ส่ง	摘	zhāi	เด็ด เลือก
抓	zhuā	จับ	提	tí	ถือ
搬	bān	ย้าย	挖	wā	ขุด
槍	qiāng	แย่ง	收	shōu	รับ
綁	bǎng	มัด ผูก	捆	kǔn	มัด
找	zhǎo	หา	吹	chuī	พัด
吸	xī	ดูดซับ หายใจ	帶	dài	ถือ(ติดตัว)

จะสังเกตได้ว่าคำกริยาเหล่านี้ล้วนเป็นคำกริยาที่ต้องการกรรมผู้ถูกกระทำมารองรับทั้งสิ้น ดังนั้นเมื่อคำกริยาเหล่านี้ มีคำ qu ขยายแล้ว ตำแหน่งของผู้ถูกกระทำอาจมีได้ 4 ตำแหน่งแล้วแต่รูปประโยคที่ใช้ ดังนี้ คือ

ก. วางหน้าคำกริยาโดยทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ตัวอย่างเช่น

1. 他讓警察抓去了。

Tā ràng jǐngchá zhuāqu le.

เขาถูกตำรวจจับไปแล้ว

2. 東西全讓敵人搶去了。

Dōngxī quán ràng dírén qiǎngqu le.

สิ่งของต่าง ๆ ถูกศัตรูแย่งไปหมดแล้ว

3. 他的書被人拿去了。

Tā de shū bèi rén náqu le.

หนังสือของเขาถูกคนอื่นหยิบไปแล้ว

4. 那包東西你幫我提去吧。

Nà bāo dōngxī nǐ bāng wǒ tíqu ba.

ของห่อนั้นเธอช่วยฉันถือไปด้วยซิ

ข. วางไว้ระหว่างคำกริยาและคำ qu เช่น

1. 我給姐姐送東西去了。

Wǒ gěi jiějie sòng dōngxī qu le.

ฉันส่งของไปให้พี่สาวแล้ว

2. 他給媽媽寄信去了。

Tā gěi māma jì xìn qu le.

เขาส่งจดหมายไปให้แม่แล้ว

3. 他只帶了很少一點行李去。

Tā zhǐ dàile hěn shǎo yīdiǎn xínglǐ qu.

เขาถือเพียงสัมภาระอันน้อยนิดติดตัวไปเท่านั้น

4. 他爸爸叫他拿二十塊錢去。

Tā bàba jiào tā ná èrshí kuài qián qu.

พ่อเขาเรียกให้เขาเอาเงินไปซื้อสิบหยวน

ค. วางหลังโครงสร้างคำกริยา + qu เช่น

1. 給姥姥端去兩個好菜。

Gěi lǎolao duānqu liǎng gè hǎo cài.

ยกอาหารดี ๆ ไปให้คุณยายสักสองอย่าง

2. 從這兒挖去幾個蘿蔔。

Cóng zhèr wāqu jǐ gè luóbo.

ขุดหัวไชเท้าสองสามหัวจากที่นี่ไป

3. 小王也從這本詩集裏摘去幾首詩。

Xiǎo Wáng yě cóng zhè běn shījī lǐ zhāiqu jǐ shǒu shī.

เด็ดหวางก็เลือกกลอนสองสามบทไปจากในหนังสือรวมกวีนิพนธ์เล่มนี้เช่นกัน

4. 他擡去一個書櫃。

Tā táiqu yī gè shūguì.

เขายกตู้หนังสือไปตู้หนึ่ง

ง. วางหลังคำ把(bǎ) ในโครงสร้างประโยค 把(bǎ) โดยให้อยู่หน้าคำกริยาและคำ qu

ตัวอย่างเช่น

1. 把這封信寄去。

Bǎ zhè fēng xìn jìqu.

ตั้งจดหมายฉบับนี้ไป

2. 你把這張桌子搬去吧。

Nǐ bǎ zhè zhāng zhuōzi bānqu ba.

คุณเอาโต๊ะนี้ย้ายไปหน่อยเถอะ

3. 把桌子上的塵土吹去。

Bǎ zhuōzi shàng de chén tǔ chuīqu.

เป่าฝุ่นบนโต๊ะทิ้ง

4) คำกริยาที่มีความหมายว่า ดู มอง หรือ มองเห็น มีเพียง 2 คำ คือ 看(kàn คุ)และ 望(wàng มองคุ) เมื่อใช้ร่วมกับคำ qu แล้วมีความหมายแสดงถึงทิศทางของสายตา (Liú Yuèhuá, 1998:72)เช่น

1. 他們飛得那樣好，遠遠地看去，真像一群白鶴。

Tāmen fēi de nà yàng hǎo, yuǎn yuǎn de kànqu, zhēn xiàng yī qún bái hè.

พวกเขาบินออกสวยงามเช่นนั้น มองไปไกลไกล เหมือนนกกระสาขาวกลุ่มหนึ่งจริงๆ

2. 一眼望去，白茫茫的一片。

Yī yǎn wàngqu, bái máng máng de yī piàn.

พอมองออกไป เห็นเป็นหมอกขาวๆ เต็มไปหมด

3. 汽車要開動了，道靜忍不住向車門外的馬路上望去。

Qìchē yào kāidòng le, dào jìng rěn bù zhù xiàng chēmén wài de mǎlù shàng wàngqu.

รถจะออกแล้ว ทางเจียบสังเกตเห็นไม่ไหวจึงมองออกไปทางถนนนอกประตู

4. 我尾隨著她，也向馬兒嘶鳴的地方看去。

Wǒ wěisuízhe tā, yě xiàng mǎ sī míng de dì fāng kànqu.

ฉันตามเขาไปติด ๆ และก็มองไปยังที่ที่ม้าร้องด้วย

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าไม่มีกรรมปรากฏในประโยค เนื่องจากเป็นเพียงการแสดงความหมายถึงทิศทางของสายตาผู้พูดเท่านั้น

4.2.2.2 คำ qu ที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทางที่มีความหมายโดยนัย

1) เมื่อมีความหมายบอกผลจะมีการใช้ ดังนี้ (Liú Yuèhuá, 1998:74-76) คือ

ก. เมื่อ qu หมายถึง ทำให้หมดสิ้น ลดน้อยลง หรือกำจัดนั้นจะมีคำกริยาที่ใช้ร่วมกันในความหมายนี้ 2 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 คำกริยาในกลุ่มนี้มีความหมายโดยรวมว่า ตัดออก น้อยลง หรือ สูญหายไป ได้แก่

消	xiāo	มลาย หายไป	滅	jiǎn	ตัด
褪	tùi	ถด	免	miǎn	หลีกเลี่ยง
除	chú	ขจัด	隱	yīn	ปิดบัง ซ่อนเร้น

ประโยคซึ่งมีคำกริยากลุ่มนี้โดยทั่วไปแล้วจะประกอบด้วยคำนามผู้ถูกกระทำ ซึ่งเป็นกรรมของกริยา โดยกรรมจะวางหลัง qu หรืออยู่ในโครงสร้าง 把(bǎ) โดยวางไว้หน้าคำกริยาหรืออยู่ในตำแหน่งประธานของประโยคก็ได้ เช่น

1. 這句話留在我的耳邊許久都不消去。

Zhè jù huà liú zài wǒ de ěrbiān xǔjiǔ dōu bù xiāoqu.

คำพูดประโยคนี้นี้ติดอยู่ในหูฉันมานานแล้วไม่เลื่อนหายไปเลย

2. 減去一點壓力。

Jiǎnqu yīdiǎn yālì.

ลดความกดดันลงหน่อย3. 除去一大禍害。Chúqu yī dà huòhài.ขจัดภัยพิบัติอันใหญ่หลวงออกไป4. 褪去一層毛。Tuìqu yī céng máo.ผลัดขนออกหนึ่งชั้น5. 減去一個角兒。Jiǎnqu yī gè jiǎor.ตัดเขาออกข้างหนึ่ง

จะเห็นได้ว่าคำกริยาที่ใช้ร่วมกับคำ qu เหล่านี้ล้วนมีความหมายโดยรวมกว้าง ๆ ว่า สูญเสีย ตัดออก หรือ จากไป ทั้งสิ้น ดังนั้นเมื่อใช้ร่วมกับแล้ว qu จะเป็นการเน้นและทำให้เห็นถึงผลของกริยานั้น ๆ ชัดเจนยิ่งขึ้น

กลุ่มที่ 2 คำกริยาในกลุ่มนี้มีความหมายแสดงถึงท่าทาง หรือวิธีการที่ทำให้แยกออกจากกัน ได้แก่

摘	zhāi	เด็ด	拔	bá	ถอน ดึง
擦	cā	เช็ด	抹	mǒ	เช็ด
洗	xǐ	ล้าง	拆	chāi	ฉีก
剝	bō	ขูด	剪	jiǎn	ตัด
砍	kǎn	สับ ตัด	刷	shuā	แปรง
甩	shuǎi	สะบัด	脫	tuō	ถอด
掃	sǎo	กวาด	抽	chōu	เลือก

ตัวอย่างเช่น

1. 那個大柿子不知讓誰給摘去了。

Nàge shìzi bù zhī ràng shéi gěi zhāiqu le.

ลูกพลับผลใหญ่ผลนั้นไม่รู้ว่าถูกใครเด็ดไปแล้ว

2. 掃去灰塵。

Sǎoqu huīchén.

กวาดฝุ่นออก

3. 髒東西被他洗去了。

Zāng dōngxi bèi tā xíqu le.

สิ่งสกปรกถูกเขาล้างออกแล้ว

4. 擦去書架上的土。

Cāqu shūjià shàng de tǔ.

เช็ดฝุ่นบนชั้นวางหนังสือออก

5. 抽去一張卡片。

Chōuqu yī zhāng kǎpiàn.

เลือกนามบัตรออกใบหนึ่ง

6. 脫去一件衣服。

Tuōqu yī jiàn yīfu.

ถอดเสื้อผ้าออกหนึ่งชิ้น

ในประโยคที่ประกอบด้วยคำกริยาเหล่านี้ และมีหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง qu ขยายแสดงถึงความหมายบอกผลนั้น จะสังเกตได้ว่าจะต้องมีคำนามซึ่งเป็นกรรมของกริยาตามหลังเสมอ ยกเว้นแต่เมื่อมีการกล่าวเน้นโดยนำกรรมนั้นมาวางในตำแหน่งประธานของประโยคดังตัวอย่างที่ 1

ข. เมื่อ qu แสดงถึงสภาพที่เกิดขึ้นจริงของกริยา 死 (sǐ ตาย) และ 睡 (shuì นอนหลับ) ดังนั้นคำกริยาที่ใช้จึงมีเพียงกริยา 死 (sǐ ตาย) และ 睡 (shuì นอนหลับ) เท่านั้น ตัวอย่างเช่น

1. 我想支持著不要睡去，好等母親回來，向她問詳細的情形。

Wǒ xiǎng zhīchízhe bù yào shuìqu, hǎo děng mǔqīn huílai,
xiàng tā wèn xiángxì de qíngxíng.

ฉันคิดจะยืนหยัดไม่ให้หลับไป รอแม่กลับมา จะถามเหตุการณ์โดยละเอียดจากแม่

2. 她忍不住就睡去了。

Tā rěnbúzhù jiù shuìqu le.

เขาทนไม่ไหวจึงหลับไป

3. 我可見他的父親十分愛她，怕她死去，……

Wǒ kě jiàn tā de fùqīn shífēn ài tā, pà tā sǐqu, ……

ฉันเห็นเลยว่าพ่อเขารักเขามาก กลัวว่าเขาจะตายไป

จากตัวอย่างที่ 1-3 คำ qu วางหลังคำกริยา 睡 (shuì หลับ) และ 死 (sǐ ตาย) ตามลำดับ แสดงถึงสภาพที่เป็นจริงของคำกริยาทั้งสองนี้ ในที่นี้หมายถึง หลับไป และ ตายไป ตามลำดับ

2) เมื่อคำ qu แสดงถึงการคาดคะเน จะใช้ร่วมกับคำกริยา 看 (kàn ดู) เท่านั้น (Liú Yuè huá, 1998:76) ตัวอย่างเช่น

1. 老李實在並不老，看去只有四十歲模樣。

Lǎo Lǐ shízài bìng bù lǎo, kànqu zhǐ yǒu sìshí suì múyàng.

หลาวหลังจริง ๆ แล้วไม่ได้แก่เลย ดูไปแล้วเหมือนมีอายุแค่สี่สิบปีเท่านั้น

2. 這個人看去像一個沒有吃過飯的人。

Zhège rén kànqu xiàng yī gè méi yǒu chīguo fàn de rén.

คนนี้ ดูไปแล้วเหมือนกับคนไม่เคยกินข้าว

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า qu วางหลังคำกริยา 看 (kàn ดู) แสดงถึงการคาดคะเนหรือคาดการณ์ เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้พูดที่มีต่อสิ่งที่เห็นหรือสิ่งที่กำลังพูดถึง ในตัวอย่างที่ 1 เป็นการคาดคะเนหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะอายุของบุคคลที่กล่าวถึง คือ หลาวหลี่ 老李 (Lǎo Lǐ) และตัวอย่างที่ 2 เป็นการคาดคะเนหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะท่าทางของ คนนี้ (這個人 Zhège rén) ตามลำดับ

ในบทนี้ได้กล่าวถึงความหมายของทั้งคำ lai และ qu เป็นอันดับแรกและจากนั้นจึงกล่าวถึงหน้าที่และการใช้ของทั้งสองคำนี้ โดยแบ่งตามประเภทของความหมายบอกทิศทาง ความหมายบอกผล และความหมายที่แสดงถึงการคาดคะเนของ lai และ qu เอง จะเห็นได้ว่าการที่ทั้ง lai และ qu จะสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมกริยาในประโยคได้นั้น จะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องอย่างใกล้ชิดกับคำกริยาที่คำทั้งสองนี้ไปขยายด้วย และเมื่อ lai และ qu ไปขยายกริยาเหล่านั้นก็จะทำให้ความหมายแตกต่างจากความหมายเดิมของคำกริยานั้น ๆ